

Живот, дела

Драгош Калајић (22. фебруар 1943 — 22. јул 2005, у Београду). Студије уметности завршио је на римској Accademia di Belle Arti 1965. године, дипломиравши с највећом оценом (30 cum laude). Живео је и радио у Београду и Риму. Био је члан Удружења књижевника Србије, Удружења ликовних уметника Србије и Савеза писаца Русије. Његова делотворност се испољавала у низу домена, од књижевног и ликовног стваралаштва до историје уметности и издаваштва.

Основна библиографија

Кршевина, Независна ауторска издања Слободана Машића, Београд, 1968.

Упориште — рехабилитација структуре интегралног човека, издање часописа „Дело” (Нолит), Београд, 1971.

Мапа (анти)утопија — оглед једне морфологије кризе културе модерног Запада, издање Замак културе, Врњачка Бања, 1978.

Смак света, Накладни завод Матице Хрватске, Загреб, 1979, друго издање „Мир”, Београд, 2015.

Кодекс соларног реда, Бата књига, збирка „Табак”, Београд, 1985.

From Leonardo to Picasso, Југославија Еко, Београд, 1989.

Космотворац, Белетра, Београд, 1990.

Америчко зло, БИГЗ, 1993.

Српско добро, Источник, Нови Сад, 1994.

Издана Европа, Југославијапублик, Београд, 1994.

Русија устаје, Дуга, Шамац (Република Српска) 1994.

Третья мировая война, Антифашисткий центр российского общенародного союза, Москва, 1995.

Америчко зло 2, ИКП „Никола Пашић”, Београд, 1998.

Serbia, trincea d'Europa, Edizioni all'insegna del Veltro, Парма, 1999.

Последњи Европљани, Апостроф, Београд, 2001.

Европска идеологија, ИКП „Никола Пашић”, Београд, 2004.

Русија устаје, (друго проширено издање), ИКП „Никола Пашић”, Београд, 2005.

Српска деца царства, Књига–комерц, Београд, 2005.

Током седамдесетих година Драгош Калајић био је уредник београдског књижевног часописа *Дело*, те је, поред осталог, припремио низ тематских бројева који су остали међаши у српској култури, попут оних под насловима *Традиција и савременост* (с

Божом Вукадиновићем),
Езотерија

,
Утопија

,
Алтернативна култура

,
Ислам

,
Јапан

,
Индија
и тако даље.

У периоду 1980–1988. Драгош Калајић је уређивао три библиотеке у НИРО „Књижевне новине” (*Кристали*, *Исток–Запад* и *Суперроман*), представивши нашој читалачкој јавности, по први пут, низ домаћих и страних аутора, од Плотина и Јулијана Императора до Денија де Ружмона, Лава Шестова, Густава Мејринка, Јурија Домбровског, Бала Гангадара Тилака и Ота Вајнингера (прво интегрално издање књиге *Пол и карактер*).

Написао је низ предговора и поговора, међу којима се значајем представљених аутора и дела истичу они у књигама:

Густав Мејринк: *Анђео са западног прозора*, НИРО „Књижевне новине”, Београд, 1982.

Милош Црњански: *Кап шпанске крви*, НИРО „Књижевне новине”, Београд, 1986.

Емил Сиоран: *Историја и утопија*, Градац, Чачак, 1986.

Рене Генон: *Мрачно доба*, Градац, Чачак, 1987.

Јулијан Император: *Изабрани списи*, НИРО „Књижевне новине”, Београд, 1987.

Бал Гангадар Тилак: *Арктичка прадомовина Веда*, НИРО „Књижевне новине”, Београд, 1987.

Дени де Ружмон: *Будућност је наша ствар*, НИРО „Књижевне новине”, Београд, 1988.

Ханс Холбајн: *Призори из Библије*, „Југославија-Еко” / „Идеа”, Београд, 1989.

Томас Карлајл: *О херојима*, „Хитрост”, Београд, 1988.

Рене Генон: *Велика Тријада*, Сфаирос, Београд, 1989.

Јулиус Евола: *Метафизика секса*, Градац, Чачак, 1990.

Анаис Нин: *Тајне свеске*, Народна књига, Београд, 1990.

Конрад Лоренц: *Осам смртних грехова цивилизованог човечанства*, Обелиск, Београд, 1998.

Илија Гарашанин: *Начертаније*, Студио 104, Београд, 1998.

Mauro Bottareli: *Good morning*, Belgrado, Barbarossa, Милано, 2000.

Драгош Калајић је објављивао радове у низу домаћих и страних, дневних и недељних гласила те стручних часописа, од српских (*Политика*, *НИН*, *Дуга*, *Уметност*, *Дело*, *Књижевне новине*

,
Књижевност

,
Градац

,
Јефимија
...), преко хрватских (*Вјесник*

,
Аргументи
и
Старт
) , до италијанских (*Giornale d'Italia*

,
Area

,
Padania

,
Orion
) и руских (*Ли*

т
ера
т
урная Росия

,
Наш современик

,
Совје
т
ская Росия

,
Зав
т
ра

,
Ирку
т
ский литератор

,
Слово
...).

Књижевне награде

Добитник је Годишње награде часописа Савеза писаца Русије *Наш современик* за најбољи оглед објављен 1992. године, Награде за публицистику „Светозар Марковић” Удружења новинара Србије за 1995. годину, Награде Савеза писаца Русије „Едуард Володин” за роман

Последњи Европљани

— најбољи роман 2003. у категорији „Словенско братство” и награде Српског културног друштва „Зора” — „Сребрни прстен умјетничког братства Манастира Крка” за обогаћивање и чување духовне ризнице Српске Крајине 2005.

Основни подаци о ликовном стваралаштву

Главне самосталне изложбе

Galleria L'Obelisco, Рим, 1964.

Галерија Коларчевог народног универзитета, Београд, 1965.

Galleria Maya, Брисел, 1967.

Galleria del Levante, Рим, 1967.

Галерија Дома омладине, Београд, 1967.

Галерија савремене умјетности, Загреб, 1968.

Galleria La Sfera, Модена, 1969.

Galleria Vinciana, Милано, 1970.

Galleria ai Carbonesi, Болоња, 1970.

Galleria San Michele, Бреша, 1970.

Galleria la Sfera, Модена, 1971.

Galleria Vinciana, Милано, 1972.

Galleria San Michele, Бреша, 1972.

Салон Музеја савремене уметности, Београд 1973.

Галерија Културног центра Београда, 1979.

Галерија Sebastian, Београд, 1987.

Галерија Културног центра — Бранково коло, Сремски Карловци, 1993.

Galleria Eleuteri, Рим, 2004.

Галерија „Прогрес”, Београд, 2007.

Модерна галерија, Ваљево, 2013.

Галерија РТС, Београд, 2016.

Потписујући своја дела псеудонимом „Драго“, Драгош Калајић је учествовао, по позиву, на низу међународних и домаћих смотри савремене уметности, од Pittsburgh International Exhibition of Contemporary art, L'Alternative attuali (Аквила) и La Figuration narrative dans l'art contemporain (Париз–Лион) до Тријенала југословенске уметности, Октобарског салона и изложби историјских пресека, попут оне „Уметност у Југославији 1970–1978“, коју је у галерији сарајевског Collegium artisticum приредила југословенска секција AICA. Представљао је савремено стваралаштво Југославије на низу изложби које је у иностраним центрима приређивао београдски Музеј савремене уметности. Стваралаштво Драгоша Калајића (Драго) уврштено је у низ антологија уметности XX stoleћа, од *Neue formen* Уда Култермана и *L'avanguardia dell'doppoguerra in Europa* Енрика Крисполтија до

Сликарства

XX

века

и

Српског сликарства

XX

века

Миодрага Б. Протића.

Ликовне награде

За ликовно стваралаштво Драгош Калајић је примио низ награда, од Награде града Рима за стваралаштво младих (V Rassegna di Arti Figurative di Roma e di Lazio), до Октобарске награде града Београда за 1993. годину.

Главне ауторске изложбе

Бавећи се ликовном критиком, Драгош Калајић је приредио низ ауторских изложби, с одговарајућим уводима:

Димензије реалног (са Енриком Крисполтијем), Галерија Дома омладине, Београд 1967.

Суровост као идеал, Галерија Атељеа 212, Београд, 1968.

Обнова слике, Галерија Културног центра Београда, 1972.

Праоблик, Галерија Културног центра Београда, 1974.

Знаци постмодерне уметности, простори 10. БИТЕФ-а, Београд, 1976.

Аспекти поставангарде, простори 11. БИТЕФ-а, Београд, 1977.

Постмодерна у Београду, Салон Музеја савремене уметности, Београд, 1983.

Нова фигурација — шездесете & континуитет, Уметнички Павиљон Цвијета Зузорић, Београд, 1984.

Београдски поглед на свет — у част Деспота Стефана Лазаревића (са Бранком Кукићем, Дејаном Ћорићем и Драганом Јовановићем Даниловом), Уметнички Павиљон Цвијета Зузорић, Београд 1991–1992.

Балкански источници српског сликарства XX века (са Дејаном Ћорићем), Музеј савремене уметности, Београд, 1994.

Основни подаци о телевизијском раду

За Културно-уметнички програм РТС (уредница Зора Кораћ), Драгош Калајић је произвео дуги низ ауторских прилога о појавама у домену културе и уметности, који су емитовани током седамдесетих и осамдесетих година у емисијама „Петком у 22” и „У крупном плану”.

Из тог периода најзماشнији подухват аутора била је серија од осам једночасовних ТВ-огледа о модерној уметности „Огледало XX века”, у којој су емитовани и његови разговори са низом најзначајнијих стваралаца и ликовних критичара, од Ћорђа де Кирика, Хенрија Мура, Иље Глазунова и Роберта Раушемберга до Кенета Кларка, Енрика Крисполтија и Пијера Рестанија.

Током деведесетих (1997–1998) Драгош Калајић је произвео у два циклуса око шездесет једночасовних ТВ-емисија „Мон Блан” за београдску ТВ „Палма”, у којој су — често и кроз разговоре с гостима — разматране многе теме из низа домена, од археологије, историје и књижевности до политикологије и економије. Током 1997–1998. Драгош Калајић је за

месечну емисију „Еколошко посело” (РТВ Нови Сад) произвео низ ауторских, десетоминутних прилога на тему културна екологија. <

Објављено: уторак, 12. јул 2016, 12:42h